

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-1.720.126.2017.DP

Warszawa, 23 października 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/73/2018

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidła baby carrier rainbow N15 (kod EAN: 5902745020341), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 12 grudnia 2017 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi nosidła baby carrier rainbow N15 (kod EAN: 5902745020341), (dalej jako „nosidło”), wprowadzonego na

rynek przez przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie.

Kwestionowany produkt to nosidełko miękkie, bez ramy nośnej, przeznaczone do przenoszenia dziecka w pozycji pionowej, posiadające usztywnione oparcie zapobiegające niekontrolowanemu odchyłaniu się dziecka. Przeznaczone jest dla dzieci od 3 do 24 miesiąca życia i wadze od 5 do 13 kg. Produkt oferowany jest w foliowym opakowaniu, w którym oprócz nosidła znajduje się instrukcja dotycząca bezpiecznego użytkowania, a także karta zawierająca m.in. następujące informacje:

- nazwę produktu: „*baby carrier rainbow N15*”,
- kod EAN: 5902745020341,
- firmę i adres producenta: „*Womar Maria Krawczyk (...)*”,
- e-mail: handel@womar.com.pl i adres strony internetowej: www.womar.eu,
- tel./fax: +48 34 369 71 38, +48 34 369 71 93,
- instrukcję konserwacji w formie piktogramów.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy (...), inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali nosidło oględzinom oraz ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci -- Nosidelka dla dzieci -- Wymagania bezpieczeństwa i metody badań -- Część 2: Nosidelko miękkie*, zwanej dalej „normą PN-EN 13209-2:2016-04”. Producent nosidła deklaruje, że nosidło zostało wyprodukowane zgodnie z wymaganiami wycofanej już normy PN-EN 13209-2006+Ap1:2008, jednakże ze względu na fakt, że zakwestionowane nosidła zostały wprowadzone na rynek na podstawie faktury nr F/356/2017 z 4 kwietnia 2017 r., inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa produktu w oparciu o postanowienia normy PN-EN 13209-2:2016-04, która została opublikowana 12 kwietnia 2016 r. i zastąpiła normę PN-EN 13209-2006+Ap1:2008.

W toku badań organoleptycznych Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że w instrukcji dołączonej do produktu brak jest informacji wskazanych w punkcie 10.4.3 normy PN-EN 13209-2:2016-04, tj.:

- a) pouczenia o obowiązku skonsultowania się z lekarzem przed użyciem produktu w przypadku dzieci z niską masą urodzeniową i dzieci z problemami zdrowotnymi,
- b) informacji, że nie należy używać nosidełka, jeśli jakieś części są uszkodzone bądź zostały zgubione,

- c) ostrzeżenia przed ryzykiem, które może zaistnieć w warunkach domowych, np. w związku ze źródłem ciepła, rozlanymi płynami, gorącymi napojami.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 17 kwietnia 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidła, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie nosidłami oraz wskazania, od kiedy i ile produktów zostało wprowadzonych na rynek oraz ile tych produktów znajduje się na jej stanie magazynowym. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktów oraz wskazanie, czego dotyczyły oraz wezwał ją do przedłożenia listy dystrybutorów nosideł ze wskazaniem ilości poszczególnych produktów dostarczonych każdemu z nich oraz jednostkowej ceny ich sprzedaży. Ponadto, organ nadzoru poprosił stronę postępowania, aby w przypadku prowadzenia sprzedaży detalicznej nosideł, podała liczbę produktów wprowadzonych na rynek w ten sposób. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkty, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 7 maja 2018 r. strona postępowania potwierdziła, że jest producentem nosideł, oświadczając, że nie prowadziła sprzedaży detalicznej ani nie otrzymała żadnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt stworzyła nową etykietę wraz z instrukcją bezpieczeństwa użytkowania nosidła uzupełnioną o brakujące informacje, w którą zostały wyposażone nosidła wprowadzane na rynek od 15 grudnia 2017 r. oraz że rozesłała nowe etykiety do kontrahentów posiadających nosidła na stanie magazynowym. Jednocześnie strona postępowania przekazała wzór nowej etykiety.

Pismem z 16 maja 2018 r. Prezes UOKiK ponownie poprosił o przekazanie informacji, czy strona postępowania posiada na stanie magazynowym nosidła, od kiedy i ile

egzemplarzy nosidła zostało wprowadzonych na rynek, a także o przedstawienie listy dystrybutorów ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę ich sprzedaży oraz faktur sprzedaży, a także o przekazanie potwierdzeń nadania do dystrybutorów nosidła przesyłek zawierających poprawioną instrukcję. Ponieważ nosidła wyprodukowane po 15 grudnia 2017 r. były zaopatrzone w poprawioną instrukcję, Prezes UOKiK poprosił o przekazanie ww. informacji w odniesieniu do nosideł wprowadzonych na rynek przed tą datą. Ponadto, organ nadzoru poprosił o przekazanie oświadczeń dystrybutorów o ilości posiadanych przez nich nosideł, o otrzymaniu poprawionych instrukcji oraz o wymianie starych instrukcji na poprawione, niezwłocznie po ich odebraniu od dystrybutorów.

Pismem z 29 maja 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że nosidło było produkowane od 12 kwietnia 2016 r., a do dnia 15 grudnia 2017 r. na rynek zostało wprowadzonych 556 sztuk, zaś obecnie strona postępowania nie posiada kwestionowanych nosideł na stanie magazynowym. Jednocześnie strona postępowania przekazała wiadomości wysłane do dystrybutorów oraz ich oświadczenia o nieposiadaniu nosideł lub o liczbie posiadanych nosideł, w których wymieniono instrukcje na spełniające wymagania normy PN-EN 13209-2:2016-05, w szczególności jej punktu 10.4.3.

Pismem z 7 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK poprosił stronę postępowania o przekazanie listy dystrybutorów nosidła, wskazanej w piśmie z 29 maja 2018 r. jako „Załącznik nr 1”, ale nie załączonej do pisma, a także o przekazanie faktur sprzedaży produktów. Jednocześnie, mając na względzie, że na rynek została wprowadzona znaczna ilość nosideł, a z przekazanych dotychczas oświadczeń dystrybutorów wynikało, że większość z nich została sprzedana konsumentom, organ nadzoru poinformował, że w celu wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez nosidło zasadne jest ostrzeżenie konsumentów poprzez zamieszczenie ogłoszenia, przynajmniej przez okres 14 dni, na stronie internetowej www.womar.com.pl., zawierającego informacje, których brakowało w instrukcjach załączanych do produktu.

Pismem z 12 lipca 2018 r. strona postępowania przekazała potwierdzenie opublikowania ogłoszenia skierowanego do konsumentów na stronie internetowej www.womar.com.pl, kolejne oświadczenia dystrybutorów zawierające informacje o posiadaniu lub nieposiadaniu nosideł, listę dystrybutorów nosideł w latach 2016-2017 oraz faktury sprzedaży produktów.

Pismem z 7 sierpnia 2018 r. organ nadzoru przypomniał że zgodnie z art. 22a ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji

publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego, doradcę podatkowego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Jednocześnie wskazał, że przekazując wraz z pismem z 12 lipca 2018 r. faktury VAT, w przypadku każdej faktury strona poświadczyla za zgodność z oryginałem tylko jedną stronę danego dokumentu i poprosił o wyjaśnienie, czy są to wydruki faktur z systemu sporządzone na użytek postępowania, czy też kopie faktur. Ponadto organ nadzoru poprosił o przekazanie brakujących oświadczeń dystrybutorów, wyjaśnienie wątpliwości związanych z jednym z oświadczeń oraz przekazanie podpisanego egzemplarza oświadczenia, które zostało przekazane bez podpisu dystrybutora. Jednocześnie Prezes UOKiK poprosił o wyjaśnienie, czy kody wskazane w przekazanych fakturach VAT w rubryce „indeks” to kody EAN różnych modeli nosidła, czy też oznaczenia wewnętrzne i czy wszystkie nosidła są oznaczone kodem EAN 5902745020341. Ponadto organ nadzoru wskazał na rozbieżności w danych przekazywanych przez stronę postępowania, w szczególności na fakt, że w piśmie z 29 maja 2018 r. strona postępowania wskazała, że wprowadziła na rynek 552 sztuki nosidła, podczas gdy z listy dystrybutorów wynika, że sprzedała w sumie 582 produkty, a z faktur VAT, że łącznie 575 nosideł. Prezes UOKiK poprosił o zweryfikowanie liczby sprzedanych nosideł Rainbow N15 i ustosunkowanie się do powyższych nieścisłości.

Pismem z 7 września 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że przekazane faktury VAT to wydruki z systemu sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania. Strona postępowania wyjaśniła, że kody w rubryce „Indeks” faktur VAT to oznaczenia wewnętrzne. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że rozbieżności dotyczące liczby wprowadzonych na rynek nosideł wynikały z błędów w obliczeniach i za prawidłową należy przyjąć liczbę wynikającą z przekazanych faktur VAT, tj. 575 sztuk.

Pismem z 21 września 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 28 września 2018 r. strona postępowania wskazała, że wyłączną podstawą do wszczęcia niniejszego postępowania był brak informacji określonych w punkcie 10.4.3 normy PN-EN 13209-2:2016-06-04, stosowanie norm bezpieczeństwa jest dobrowolne, a nosidła zostały wyprodukowane zgodnie z wymaganiami normy PN-EN 13209-2006+Apl:2008, zaś dezaktualizacja normy nie oznacza zakazu jej stosowania. Strona postępowania wskazała, że podjęła działania zmierzające do dostosowania nosidła do wymagań normy PN-EN 13209-2:2016-06-04 jeszcze przed wszczęciem postępowania administracyjnego. Strona postępowania oświadczyła, że w okresie od 12 kwietnia 2016 r. do

15 grudnia 2017 r. wprowadziła na rynek 556 nosideł i że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji związanych z tymi produktami. W związku z powyższym, strona postępowania wniosła o umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 lub art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ponadto, mailem z 22 października 2018 r. strona postępowania poinformowała, że nie będzie korzystała z prawa do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a jej ostateczne stanowisko zostało zawarte w piśmie z 28 września 2018 r.

Strona postępowania nie wniosła o umożliwienia jej zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Maria Krawczyk, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie wprowadziła nosidła baby carrier rainbow N15 (kod EAN: 5902745020341) na rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Do produktu załączona jest etykieta zawierająca informacje: „*Womar Maria Krawczyk (...)*”. Ponadto, w toku postępowania jego strona potwierdziła, że wyprodukowała nosidło.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o

ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci. Nosidła dla dzieci. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań. Część 2: Nosidła miękkie* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa nosidła z uwzględnieniem określonych w niej wymagań. Organ nadzoru uwzględnił fakt, że przedmiotowe nosidła były wprowadzane na rynek od dnia 12 kwietnia 2016 r., tj. od dnia opublikowania ww. normy.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidła stanowiły wyniki badań organoleptycznych tego produktu, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej, które wykazały, że w instrukcji dołączonej do produktu brak jest informacji wskazanych w punkcie 10.4.3 normy PN-EN 13209-2:2016-04, tj.:

- a) pouczenia o obowiązku skonsultowania się z lekarzem przed użyciem produktu w przypadku dzieci z niską masą urodzeniową i dzieci z problemami zdrowotnymi,
- b) informacji, że nie należy używać nosidła, jeśli jakieś części są uszkodzone bądź zostały zgubione,
- c) ostrzeżenia przed ryzykiem, które może zaistnieć w warunkach domowych, np. w związku ze źródłem ciepła, rozlanymi płynami, gorącymi napojami.

Ryzyko związane z brakiem powyższych informacji zostało ocenione jako średnie. Przedmiotowa nieprawidłowość może stwarzać zagrożenie polegające na tym, że na skutek nieprawidłowego używania produktu dojdzie do wypadnięcia dziecka z nosidła, urazu kręgosłupa dziecka lub jego oparzenia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane nosidła nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym stwarzają zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował ustaleń dotyczących braku ww. informacji, zakwestionował jedynie możliwość dokonania oceny bezpieczeństwa nosidła w oparciu o

wymagania normy PN-EN 13209-2:2016-04, jednocześnie jednak podjął współpracę z organem nadzoru i podjął środki naprawcze wskazane przez Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli stwierdzi, że produkt jest bezpieczny.

Strona postępowania w ostatnim piśmie z 28 września 2018 r. wniosła o umorzenie postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów twierdząc, że nosidło było wyprodukowane zgodnie z wymaganiami nieaktualnej normy PN-EN 13209-2006+Apl:2008, a brak zgodności z wymaganiami normy PN-EN13209-2:2016-04 nie daje podstaw do uznania produktu za niebezpieczny, ze względu na dobrowolność stosowania Polskich Norm oraz brak zakazu stosowania wycofanych norm.

Jak wskazano wyżej, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. A zatem, jakkolwiek w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie wskazano wprost, że produkt bezpieczny to taki, który spełnia wymagania wynikające z norm bezpieczeństwa, to jednak dokonując oceny bezpieczeństwa produktu należy w pierwszej kolejności wziąć pod uwagę zgodność z przedmiotowymi wymaganiami. Logiczne jest również, że należy w tym celu zastosować wymagania aktualnie obowiązującej normy. Zastosowanie normy wycofanej zamiast normy aktualnej może być uzasadnione w szczególnych przypadkach, np. gdy produkt był wprowadzany na rynek przed wycofaniem normy wcześniejszej, a przed opublikowaniem normy późniejszej lub gdy w Komunikacie Prezesa Polskiego Komunikatu Normalizacyjnego podane zostanie, że wycofana norma pozostaje aktualne w ocenie zgodności do określonego terminu – w niniejszej sprawie nie zachodzi żadna z tych okoliczności. Ponadto, nie można przyjąć, że niespełnianie przez produkt wymagań aktualnej normy nie jest przesłanką do uznania produktu za niebezpieczny (ze względu na dobrowolność stosowania norm), a jednocześnie twierdzić, że zgodność produktu z wycofaną normą jest przesłanką do uznania produktu za bezpieczny. Jakkolwiek mogą istnieć okoliczności dające podstawę do uznania, że produkt jest bezpieczny pomimo niespełniania wymagań norm bezpieczeństwa, strona postępowania nie wskazała takich okoliczności. W szczególności fakt, że inspektorzy Inspekcji Handlowej

ustalili, że w opakowaniu wraz z produktem znajduje się instrukcja dotycząca bezpiecznego użytkowania nie stanowi takiej okoliczności, gdyż sam fakt załączania do produktu instrukcji, nawet jeśli zawiera ona ostrzeżenia przed niektórymi potencjalnymi zagrożeniami, nie daje podstaw do uznania, że produkt nie może stwarzać zagrożeń, które zostały pominięte w jej treści. Ponadto stwierdzenie, że produkt „posiada usztywnione oparcie zapobiegające niekontrolowanemu odchyłaniu się dziecka” nie daje podstaw do uznania, że nie istnieją zagrożenia związane z brakiem pouczenia o obowiązku skonsultowania się z lekarzem przed użyciem produktu w przypadku dzieci z niską masą urodzeniową i dzieci z problemami zdrowotnymi, informacji, że nie należy używać nosidełka, jeśli jakieś części są uszkodzone bądź zostały zgubione oraz ostrzeżenia przed ryzykiem, które może zaistnieć w warunkach domowych, np. w związku ze źródłem ciepła, rozlanymi płynami, gorącymi napojami. Należy też wskazać, że strona postępowania w toku postępowania, do chwili sporządzenia pisma z 28 września 2018 r., nie kwestionowała oceny bezpieczeństwa nosidła i podjęła działania mające na celu dostosowanie produktu do wymagań normy PN-EN13209-2:2016-04. W związku z powyższym, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i nie uwzględnił wniosku strony postępowania w tym zakresie.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania w okresie od 12 kwietnia 2016 r. do dnia 15 grudnia 2017 r. wyprodukowała 572 sztuki nosideł, do których załączała instrukcje niespełniające wszystkich wymagań wskazanych w punkcie 10.4.3 normy PN-EN 13209-2:2016-04. W związku z rozbieżnymi informacjami w kwestii liczby wprowadzonych na rynek nosideł podawanymi przez stronę postępowania, Prezes UOKiK za prawidłową przyjął liczbę wynikającą z faktur VAT sprzedaży tych produktów. Organ nadzoru dał wiarę wyjaśnieniom strony postępowania, zgodnie z którymi do nosideł wprowadzanych na rynek po 15 grudnia 2017 r. załączane były prawidłowe instrukcje. Nosidła z wadliwymi instrukcjami strona postępowania sprzedawała innym przedsiębiorcom. W toku niniejszego postępowania jego strona podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez nosidła poprzez przesłanie dystrybutorom poprawionych instrukcji w celu ich wymiany, na skutek czego 76 sztuk nosideł pozostających na rynku zostało wyposażonych w instrukcje spełniające wymagania bezpieczeństwa. Ponadto, strona postępowania opublikowała na

swojej stronie internetowej ostrzeżenie dla konsumentów zawierające informacje, których brakowało w instrukcjach załączonych do zakwestionowanych produktów.

Na dowód powyższych działań strona postępowania przedstawiła wzór poprawionej instrukcji oraz oświadczenia dystrybutorów nosidła o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym lub posiadaniu wyłącznie nosideł spełniających wymagania punktu 10.4.3 normy PN-EN 13209-2:2016-04 oraz wydruk ze strony internetowej potwierdzający zamieszczenie komunikatu skierowanego do konsumentów.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione przez stronę postępowania dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane nosidła i spełniła przesłankę umorzenia postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 o ogólnym bezpieczeństwie produktów (zgodnie z wnioskiem ewentualnym strony postępowania zgłoszonym w piśmie z 28 września 2018 r.).

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” (...) 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Strona postępowania przed wszczęciem postępowania zaprzestała wprowadzania na rynek nosideł z wadliwymi instrukcjami, natomiast po jego wszczęciu podjęła działania mające na celu wyeliminowanie skutków naruszenia prawa, wysyłając do dystrybutorów poprawione instrukcje w celu ich wymiany na nowe oraz zamieszczając na stronie internetowej ostrzeżenia dla konsumentów zaakceptowane przez organ nadzoru. W toku postępowania strona przedstawiła dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK.

Podkreślić należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w szczególności: brak długotrwałego lub uporczywego charakteru naruszenia, brak wypadków konsumenckich związanych z nosidłami, podjęte przez stronę postępowania działania naprawcze, a także niewysoki (tj. średni) poziom zagrożenia stwarzanego przez nosidła oraz fakt, że stwierdzone nieprawidłowości ograniczały się wyłącznie do oznakowania produktów, należy uznać, iż stwierdzone naruszenie prawa nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa, gdyż nie naruszyło w znaczący sposób dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów.

Powyższe pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, co oznacza, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Womar Maria Krawczyk w Częstochowie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2

ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak